

dissentientium opinionum adornata refutatio perciperetur, ac sic in eam manibus pedibusque iretur: omnes illicè istos illis scrupulos eximere, istasque almæ Veritatis luci officientes nebulas discutere pro virili parte conabimur, tempus nostrum & quicquid nostri est, optimè collocatum reputantes, si proximo in veritate, & quidem tanti momenti, assequendâ, facem aliquo modô præluxerimus, atque opem aliquam attulerimus.

At si quis denique, suæ à puerò vel magistris instillatæ, aut cæcō impetu devoratæ opinioni, tanquam stipiti, affixus, ac idcirco, quicquid ab ea discrepat illico falsum suòque odiò ac repudiò dignum, antequam inspexerit, existimans, in nos irruat, nostramque sententiam atque exercitationem, quam solidis argumentis ac rationibus infirmare nequit, stolidis commentis, & cavillationibus arrodat, & in Authorem convitiis calumniisque debacchetur: Vel multa S. Scripturæ loca congerat, atque accumulet, ex iisque, sine veri sensus eductione ac demonstratione, copiosam instruxerit aciem, & nostræ sententiæ, sine invasione atque oppugnatione, opponat, quemadmodum id quibusdam Theologis solenne est: Huic & similibus aliquid reponere non dignabimur; neque enim mihi, unicè hoc scriptò Veritati eruendæ studenti, cum convitiatore convitiis certare, ac digladiari, ei-que resorbendam calumniam (aliam enim non meretur responsonem) rege-rere non libet, utpote cuius animus semper alienissimus fuit ab intemperie illâ triviali & scopticâ, quâ, tanquam effrænatâ rabie correpti, multi scriptores verbis asperrimis atque acerbissimis, tanquam verberibus & morsibus, se invicem excipiunt atque dilacerant, & calamos suos, quæ (ut ait egregius hujus seculi Philosophus) humanitatis instrumenta esse debebant, velut in cuspides gladiorum aciunt, quibus alter in alterius famam petulantissimè insultet ac graffetur. Præterea nec mihi tantum suppetit otii, ut illud, quod totum studiis & veritati indagandæ consecravi, vel cavillatori, vel nuga-cissimo Scripturæ locorum accumulatori respondendo impendere, ac sic tur-piter prodigere velim; cùm hâc in controversiâ decidendâ nihil lucis atque opis talia subministrare queant loca, utpote in quâ de horum sensus investi-gandi atque inveniendi normâ disceptatur atque disputatur. Quare in ante-cessum sciat unusquisque in cuius manus hæc nostra pervenerit exercitatio, si adversus illam in lucem prodeant scripta quædam (qualia non pauca forsitan sunt proditnra) quibus nihil videat reponi responsi, me omnia ista istius farinæ, aut potius furfuris existimare.

Atque adeò etiam præmonitum, rogatumque volo quemlibet, qui ad-versus me scribere, meamque sententiam exercitationemque impugnare sataget, ut rem ipsam aggrediatur, & ab omni cavillatione atque calumniâ abstineat ac sibi temperet, si aliquid à me suo scripto cupiat rescriptumiri:
Aepræterea, quod distinctius omnia expediantur, ne hanc nostram de Normâ
S. Lite-